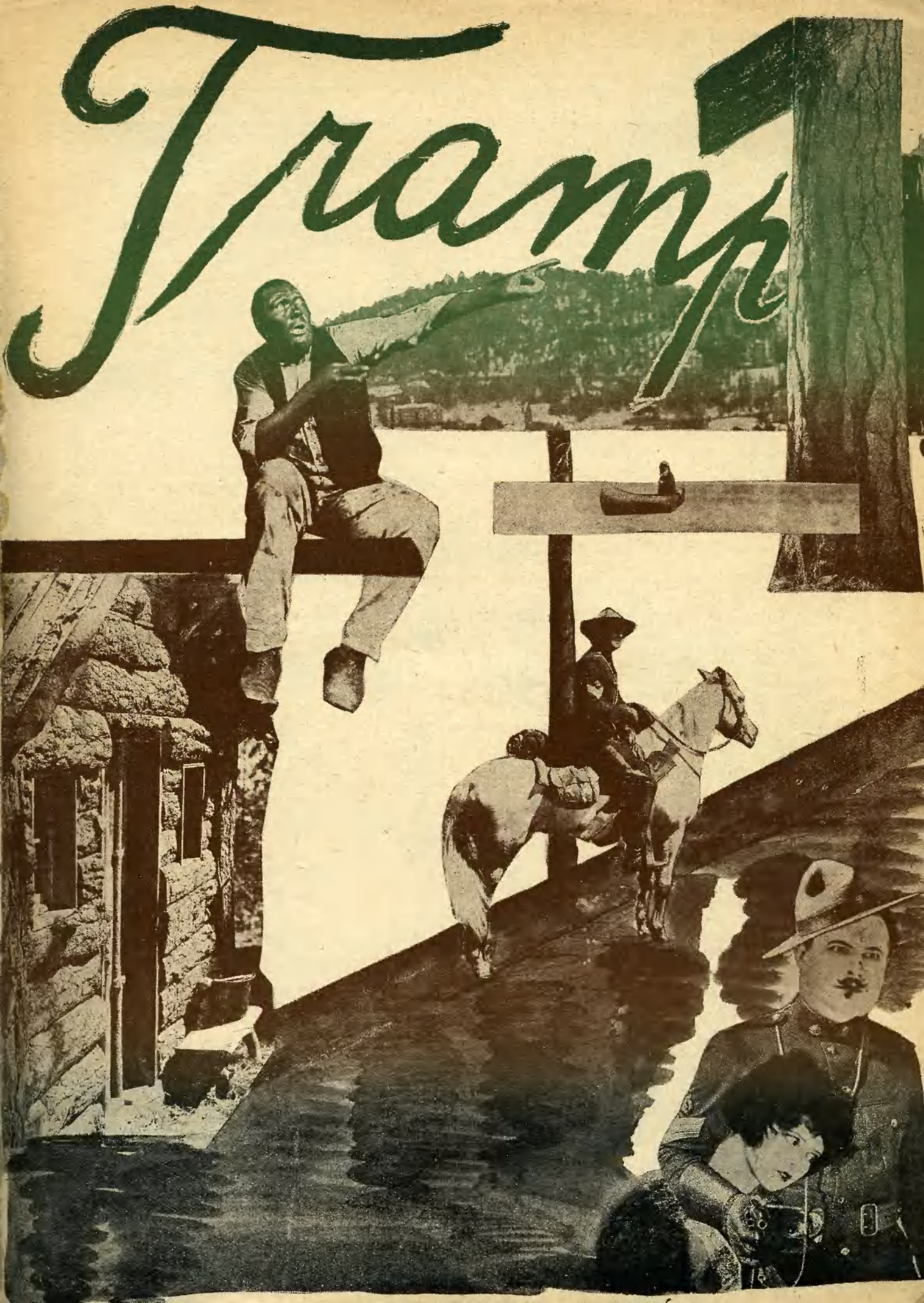
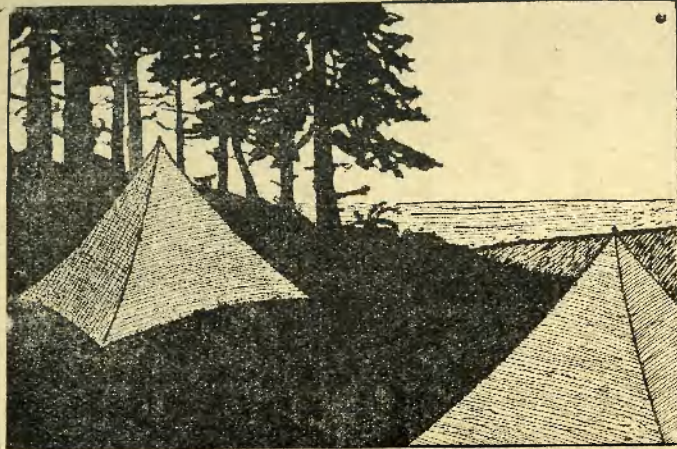

Tramp

Překvapení

osadníkům, kanoistům i stanářům uchystal jsem k jarnímu tahu:

Sklad svůj zásobil jsem řadou novinek a upozorňuji, a zvláště na:

Orig. angl. nepromokavé kabáty „Oil coat“, užívané angl. námořnictvem.

Pakné košile, v novém provedení, za přísuné ceny.

Přímo z Kanady,

obdržím koncem března gumovou obuv velmi dobré jakosti, v cenách od Kč 45.— do Kč 70.—.

Prohlédněte si před koupí nezávazně v mém závodě.

STANY zhotovuji dle originálních anglických a amerických vzorů. Upozorňuji zvláště na důkladné zpracování, snadné vypnutí stanů a trvanlivé upevnění kroužků.

SPORTOVČŮM v osadách způsobí jistě radost **nezávazná** prohlídka sportovního nářadí, zvláště síť a míčů pro volejball, disků, oštěpů, tretrů i kopaček. Na skladě pěkné vzory atletických a football. dressů.

Přesvědčte se ve vlastním zájmu, že i za málo peněz dostanete dobré zboží.

Sklad trampských a sportovních potřeb

SPORTEX

Vinohrady, Bělehradská 88. (U vinohradského nádraží, stanice elektr. drah 3 a 19.)

Trampové!

Vyzbrojte se na nastávající sezonu

kanadkami, polokanadkami,

jakož i veškerou

sportovní obuví

u jediné speciální nejstarší firmy

EMIL HUML,

tovární výroba sport. obuvi
PRAHA-KARLÍN,
Rokycanova 25.

Zhotovuji dle vlastních návrhů.
Nejlevnější ceny. Nejlepší jakost.

TELEFON 263-27.

Nové písničky

z osad.

kanoistů

a z tábora.

- č. 169. Stará píseň
- č. 228. Tam to dále za horama a Pacifik
- č. 230. Když oheň plápolá a Osada stará zas
- č. 231. S bohem údolí a Pij a přiví oči jen
- č. 254. Tramp se nezalekne a Mary Lou
- č. 255. Uvidíš přístav (Creola) a Touha
- č. 256. Tessie, pojď se mnou pít
- č. 258. Kde jsi má růže z Waikiki a Aljaška
- č. 284. Ten malý domek v čílnu.

Znáte již „Deselé choile“?

Svazek I. až III. Každý svazek obsahuje 45 písní, z nichž 10 s nápěvem. Svazek vyjde na jaře a bude obsahovat pouze trampské písně.

Cena každého svazku Kč 4-50.

ACCORD

hudební naklad. spol. s r. o.

Objednejte si ještě dnes u fy:

Praha II., Národní tř. 20.

Též ve všech knihkupectvích.

Několik slov

o trampech a campingu vůbec, na místě povinné předmluvy k prvnímu číslu „Trampa“.

Začněme obligátně: — „Tramp“ je slovo anglického původu, zavlečené k nám Jackem Londonem, a přeloženo do češtiny, znamená něco, jako „tulák“, aklimatisovala se v Československu podivuhodně rychle, tak rychle, jako současně ztrácelo na svém významu. Československý tramp, trampem v originálním smyslu není. London rozuměl tím jménem tuláky, plahočiči se bez určitého cíle Amerikou, pěšky, na ukradeném koni, pod Pullmanovým vozem, nebo také „za vozem.“ Tedy prostředky, z nichž náš tramp používá, a to ještě pouze v nejhorším, ten první a poslední. Londonovi tuláci neměli na svých „čundrech“ určitého cíle, náš tramp má osadu, canoista Záhoří a t. d., tedy význam amerického slova „tramp“ s naším trampem vůbec „neštímujeme.“

A jak u nás tramp vznikl?

Sečtème si to: přepolitizovanou dobu, saxofonovou generaci, město se stále mizícím kouskem přírody, zmilitarisování skautingu, Sokola a jiných tělocvičných spolků alespoň částečně majících v programu výlet do přírody, — to vše donutilo mladého člověka, milujícího trochu svobody a kamarádské družnosti, vykašlat se na to všechno, na vůdce, bratry náčelníky, vedoucí a t. d., sebral v sobotu odpoledne do bafochu trochu jídla, sebou kamaráda a utekl za volnosti do blízkých lesů. Nebyl sám: brzo přidávali se další a další. Vznikaly první osady ve Svatojánských proudech, na Berounce, Sázavě, na Vltavě objevil se první houseboat „Oregon“, a počátek byl učiněn. Uznějme však loyálně, že tramping před deseti lety jménu trampa příliš neposloužil. Nebyly to pouze cowboyské košile, šátky, sombréra a čaparéra, ale i „mírně západní“ způsoby, jako střelba z vlaků, alkohol a pod., jimiž proti nám ještě dnes operuje „seriosní“ žurnalistika.

A nyní?

Mladý muž ve sportovních pumpkách, na nohách černobílé kedsy a jediná, pro pačourské prazáky výstřední věc, bílá amer. námořnická čapka. Snad torna na potraviny a písnička na veselé tváři, tof celkem vše, čím se dnes liší tramp od obyčejného „astrachána.“ Je toho vlastně ještě víc a hlavně: trampa nikdy nevidíte na nádraží s náručí orvaných květů, tramp nikdy neodmítne pomoci kamarádu, tramp vypomáhá v létě blíže osad usídleným vesničánům, tramp je prostě

gentleman. Ne ovšem ve fraku nebo smokingu, ale takový, jakým může být při své nenáročné povaze.

To není samochvála. To je zde napsáno proto, ponevadž:

„České Slovo“ napsalo: Můžeme být ujistěni, že z trampů a trampek nic pořádného nevyrostě.

„Večerní list“: z nás udělal úplně vyvrhele.

„Fronta“: nás nazvala syčáky, štrycáky a flákači.

Nyní, proč vzniká náš časopis.

Jak známo, trampí odmítli resolutně a plným právem organisaci v jakékoli formě. Ostatně — organisovaný tramp — nezní to jako paradox? Dále, tramp má svůj názor na život, na lidi, zkrátka na vše, jeho písničky znějí nezasevěncům úplně cize, jeho záliba v romantice je mnohým lidem k smíchu, jeho vtip není mezi cizími vůbec chápán. A naopak: tramp nepochopí nikdy „krásu“ takového výletu počestného měšťáka do Bráníka, kde si nechá trochu opálit záda a čtrnáct dnů pak v úradě brečí, jak je spálený, nechápe, jak je možno v jarní neb letní neděli dřepět celé odpoledne v zakouřené kavárně, nedoveďe si představit sobotu vyseďet v biografu a barech, jednoduše, mezi trampem a měšťákem vytvořila se propast názorů. Ani nás nenapadne, abychom tuto propast pokoušeli se tímto časopisem překlenovat. Tam na druhé straně jen ať si zůstane měšťák se svým „Zpravodajem“, „Hvězdíčkou“, „Večerním listem“, kavárnami, hospodami, bary a t. d., a u nás lidé, milující slunce, vodu, vzduch, lesy, písničku, se svým „TRAMPEM.“

Nyní je na vás, kamarádi, děvčata a vůbec, aby jste si svůj časopis zdokonalovali. Napište nám, co se vám v „Trampu“ líbí, co by jste si tam přáli ještě mít, pošlete zajímavé fotografie, fóry, pokuste se třeba rukou neumělou popsat tu či onu příhodu, nebojte se snad slohových a gramatických chyb, my už to upravíme. Ve vašich osadách jsou osadní pamětní knihy. Prohlédněte je, nebo je na nějaký čas zapůjčte redakci. Znáš ty knihy a vím, že vlastně nejlépe ilustrují život té či oné osady; chceme v příštím některém čísle začít s uveřejňováním „historie našich osad.“ Canoisté, vaše osudy na „vratkých plavidlech“ a lodní deníky houseboatů zasluhují taktéž zvěčnění; pošlete nám historie „ztroskotání“, fotografie i zúčastněte se do jednoho muže i ženy naší soutěže.

„Tramp“ bude vaším kamarádem, rádcem a ochráncem, podejte mu tedy ruku! Ahoj!

Trampí, „Fronta“ a syčáci

Vy všichni, kteří každou sobotu utíkáte z města za trochou čerstvého vzduchu, vy všichni, ať už se lopotíte s canoí, hausboatem, nebo mačkáte v ruce poslední desetikorunu na cestu do osady a zpět, vězte, že jste syčáci, flákači a sigrové!

Chtěli jsme být přísně nepolitickým časopisem. Předpokládali jsme, že útoky „Poledního listu“ jsou již vyřízené a nebude tudíž třeba proti kterémukoli časopisu nějak vystupovati. Tramping každým rokem vzrůstá, a současně padají na všech stranách předsudky, které vybíjely se v jeho počátcích na trampově oděvu, a snad i na příliš volném chování se několika jednotlivců, kteří představovali si tramping jako realizování nyní již přežitých „cowboyských“ filmů. — Dobrá, to zde již bylo a mi sami se nyní vypravování některých těchto „průkopníků“ usmějeme a mávneme rukou. Dnešní tramp již nepotřebuje rady a pokyny o slušném chování, které vy-

cházel vždy v pondělí z per ucabrtaných a ucuraných redaktorů po „příjemně“ ztrávené neděli v hospodě v Bráníku, ba možno říci i odvážnějších, kteří vážili dalekou cestu, tak zvaný výlet, až do restaurace v Chuchli. Nebylo ostatně divu. Takový pán se hrozně divil, když při zpáteční cestě parníkem spatřil ověšená sedadla bafohy a „žebradly“, kolem sebe samé osmahlé, veselé tváře — a ti lidé ještě k tomu všemu zpívali. Hrůza! Panu redaktorovi se chtělo po únavné cestě z hospody a desíti pivech spát, kdežto tahle lůza si dovolila ještě zpívat. Hrozně koulil očima a v „opivnělé“ lebce se pomalu rodily: orgie, řev, násilnění — atd. Však to všechno znáte a není třeba veškeré útoky časopisů a naše odpovědi znovu opakovati. Avšak abychom se dostali k prvním větám, pocházejících z pera „proslulého“ pana Augusta a vyjmuté ze tří článků, vycházejících ve třech číslech fašistické „Fronty“ v listopadu minulého roku. Nevím, proč se dosud nikdo proti tomu neozval. Pan Augusta na to jistě čekal a mnul si již

radostí ruce nad nějakou další „popularitou“. Mám pro toto mlčení dvě omluvy. Buď si všichni trampové o panu Augustovi mysleli, aby jim — nebo, což je pravděpodobnější, nikdo z trampů „Frontu“ nečte. Z toho mám ohromnou radost a vám všem tady několika výňatky a poznámkami naznačím, jak se dívá na tramping puncovaný fašista.

V prvním článku své „duchaplne studie trampingu“ pokouší se pan Augusta slovy nehledanými naznačiti vývoj a pojem slova „tramp“. A činí to následovně: „Pro nás a naše zkoumání mají hlavně význam pražští „pepíci“, též pražská kvítka. Postupem času se vyvinuli t. zv. „flákači“ a posléze „apači“. — Flákač jest skoro ještě občan, apač již skoro tramp(!)“

Tedy tak začínají paně Augustovy „studie“. Nebudu se s tím příliš zdržovati a veškeré nadávky, kterými jsme od tohoto pána častováni, k vůli snadnějšímu přehledu sečtu na konci článku, aby jste poznali fašistickou krasomluvu. A můžeme pokračovati. Černokošiláček vyšfáral někde naivní písničku Wallyho-tuláka: Vzhůru pražští trampové, rošťáci a sigrové, tedy písničku, kterou sice žádný tramp nezná, ale na které pan Augusta dokazuje, že „Trampský národ se tvoří výhradně z pražských kluků, frajerů, kroutilů, štrycáků, event. sigrů, flákačů a pardálů!“

Tedy zatím opět „pouze“ sedm nadávek v jedné větě fašistického „intelektuálu“. Milý pane Augusto, přijďte k nám do osady na návštěvu a „Fronta“ bude mít hroznou radost. Určitě by vás přišlo potom do redakce alespoň pět.

Ve druhém článku je to však mnohem horší. Pan

Augusta chce být totiž vtipným a provádí vědecko-humoristický rozbor trampských písní. Dopadá to asi následovně:

„Podzimu list na chatu první pad’,
započne píseň slibně, a dodává:

Smutně vidíš své léto odlétat.
Dobrá! To jest asi v září... Ale co to?

Nad lesy se již válí zimy dech.
Tedy počátek prosince?

Svoje štěstí ukryješ v měkký mech.
Že by v zimě byl ještě měkký mech, že by snad dokonce kvetly fialky...“

Tedy to má být vědecko-satyrický rozbor trampské písničky? Krucifix, možná že je autor téhle písničky blběj, ale blbější se mi rozhodně zdá tvrdit, že na podzim není mlha a v zimě v lese mech. Avšak dle rozkazu. Možná, že Vůdce nařídil, že na podzim mlha a v zimě mech, „nejní“.

Mohl bych v podobných ukázkách z nadávek a „vtipných“ rozborů pana Augusty pokračovati dále, rozsah tohoto časopisu a vědomí, že tomuto pánovi bylo věnováno příliš mnoho místa, nutí mě ukončiti tento článek, který nechce být polemikou, nýbrž upozorněním těm kamarádům, kteří ve svých osadách na nejvyšší stožár vytahují vlajku, tu, kterou nejvyšše třímají lidé, rázu paně Augustova.

Pan Augusta ukončuje svůj článek, v němž jsem napočítal ve dvou větách dvanáct(!) nejsprostších nadávek, citátem ze Scarrona:

Nejistota krajiny je rozličná. Pro syčáky
činí ji nejistou četník, pro řádné lidi syčák.
Dobrá! Tak si, pane Augusto, dejte pozor na četníka!
Karel Melíšek.

Mary: Eda je největším lhářem na světě.

Joe: Co ti udělal?

Mary: To je právě to. Nasliboval toho a pak mi neudělal vůbec nic.

p í s n ě k y

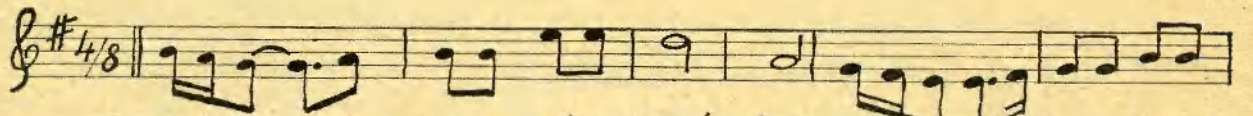
I. Dívko, čekej na mně v přístavu...

Tramprská námořnická.

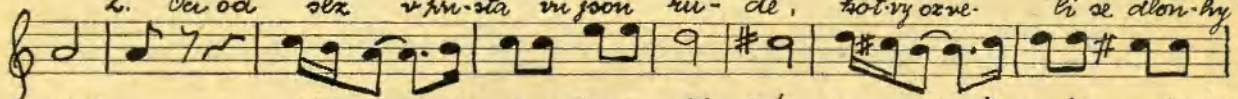
Tempo di slow-fox.

Slova i hudbu: Kamel.

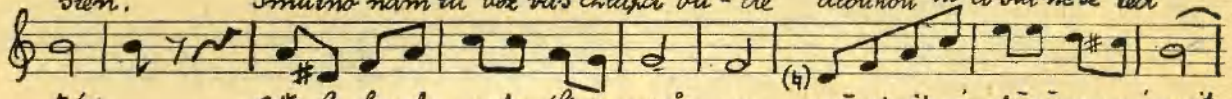
zpívá sl. Jiřina Šejbalová.

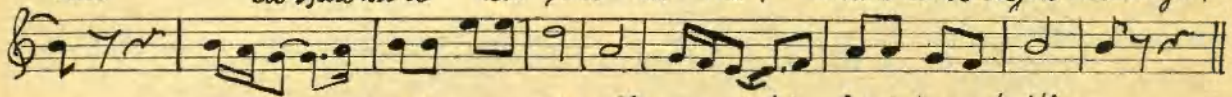
1. Veliké je srd-ce ná-moř-ní-ka, ce-lý svět bys v něm moh' nacho-
2. Ůď od slz v při-sta-ru jón ru-dé, kol-ry ozve-li se dlou-hý

vat, v při-stavech však každé dívce ří-ka, jenom jí že může mít
stěn, smutno nám tu bez váš chlapci bu-de dlouhou no-ci ota-nese teď

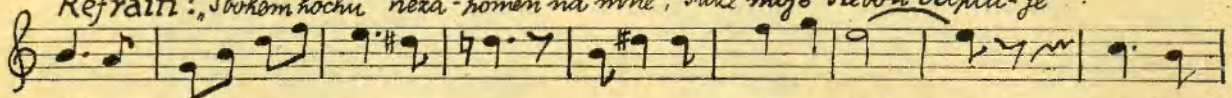

rád, at v lo-lombu nebo Singa-pri-ru, všude jiné děvce musí mít,
den at v šal-ku-tě nebo Joko-há-mě, všude děvce stejně milu-je,

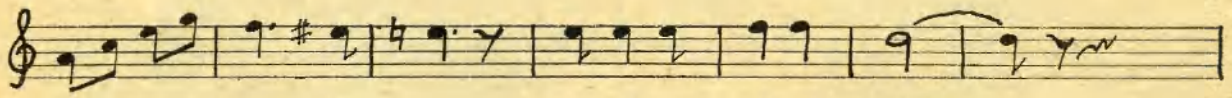

nezná co je vlásee nad mít omilu, zazpívá jón když ná musí jít :

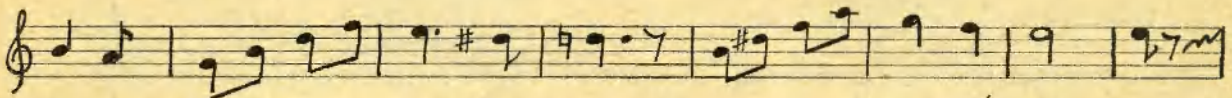
Refrain : „Šokem hochu neza-pomeň na mně, srdce moje s tebou odplu-je“ :

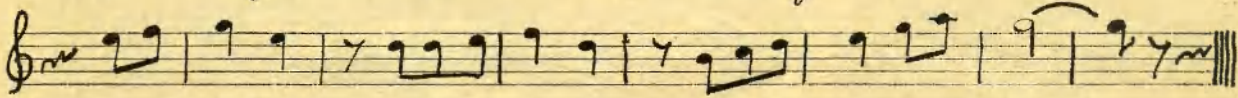
Dív-ko če-kej na mně v při-sta-ru, vrátím se br-zo zpět, své srd-

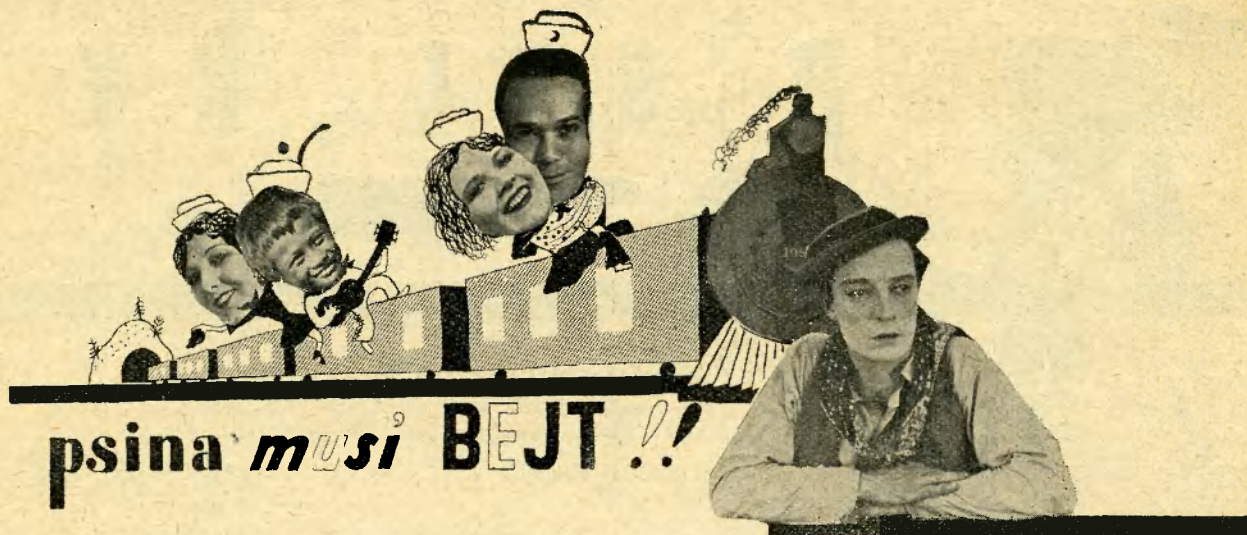
ce ti nechaím v zís-ta-ru, než obe-plu-ji ovět. -

Dív-ko če-kej na mně v při-sta-ru, si-re-ny až zaz-ní hlas,

za čas brát-ky' vrátím se zpět-ky' sevřít tě v ná-mu-či zas.

psina *musí* BEJT !!

Z tramského mudroslovi.

*Kdo do tebe kamenem, ty do něj polenem.
Jak se do lesa volá, tak ti dá hajný pár
facek.*

*Kdo jinému jámu kopá, ten je vůl.
Tak dlouho se chodí ze žbánem pro vodu,
až tě to votráví.*

— Kam pudeš v pondělí.
— Chtěl sem zůstat doma, ale takhle ne-
pudu nikam.

Četník načapal starého trampa Honzu Berg-
manna, an si to právě vynesl z mlázi s mla-
dým zajíčkem pod kabátem. I vyvinula se
mezi četníkem a Honzou následující debata:

— Kde jste sebral toho zajíce?
— Ale tadyhle usnul pod stromkem a tak
sem ho chtěl vzít k nám, to víte, aby měl
trochu klidu.
— A co ten drát kolem krku?
— No von holt na něj mrkal.

— Víš, že u nás v osadě přes zimu ukradli
z bud všechna okna?
— To voni je asi budou v Praze pronajímat
vo svatováclavským průvodě!

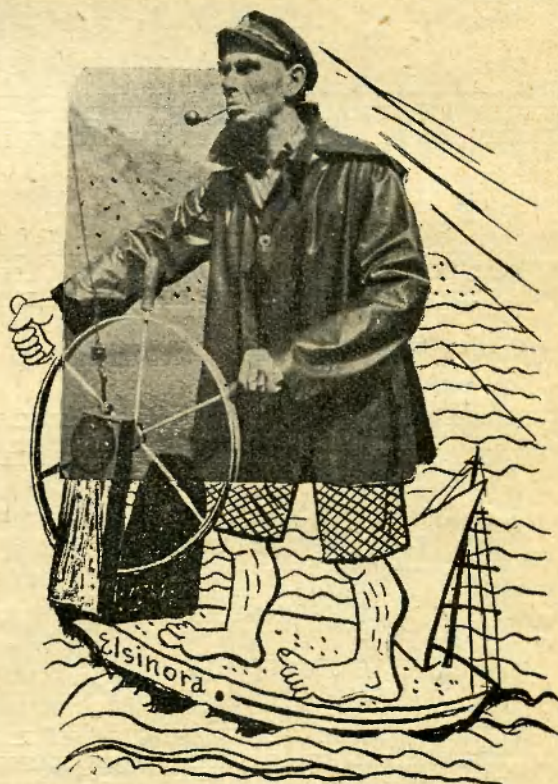
— Ten sprosták Joe mi řekl, že moje stře-
víčky jsou něžné jak pro popelku —
— Na tom přeci není nic sprostýho.
— Nech mě domluvit — von myslel Bili-
ánovou.

— Ten doktor, co k nám jezdí, přišel ve
válce o ruku a teprve včera si pořídil za ni
náhradu.
— Protěsu?
— Ne. Paruku.

— Ty jedeš do Holandska a učíš se rusky?
— No jo; já tam mám jednoho známýho
Čecha, a von trochu rusky umí!

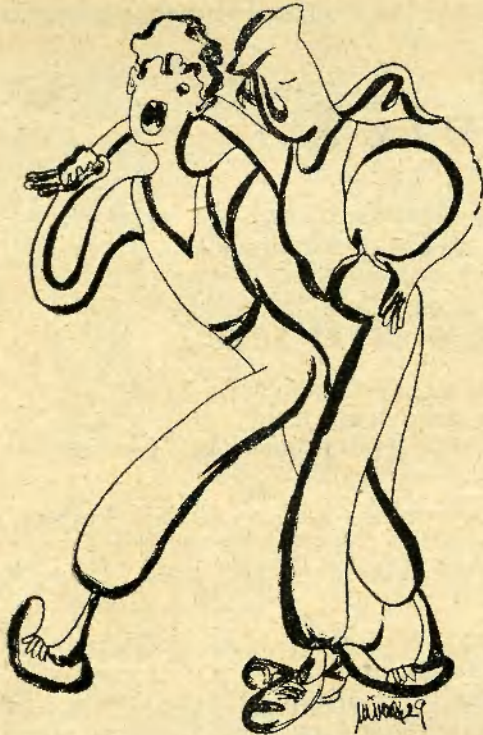
— Víš, že byly v zimě v Budějovicích vi-
děny tři slunce.
— To nic není. U nás o potlachu uvidíš
nejmíň čtyry měsíce.

— V osadě „Midas“ mají „fungl“ nového
hlídacího psa. Toho když někdo vzbudí, tak
štěká, že je ho slyšet až ve „Ztracence“.

Kapitán „Elsinora“ právě prodělal hrozný
zápas s „větry“.

Kreslil Veselý.

— Vono se mi teď vrazilo to světlý pivo do hlavy a černý do nohou —

— No, blondák bys byl, a špinavý nohy máš taky —

— Já ti mám teď tak velkou holku, že si to nedoveš představit. Ta když se podívá na zem, tak dostane závrť.

Černošská.

Master John má černou ženu. Má ji rád a chlubí se.

— Billy, já mít tak černou ženu, že když se vona mejt, tak bejt v umyvadle černá voda.

Billy však jen pokrčí rameny.

— To nic není. To moje Mary bejt tak černá, že když se říznout, tak z ní téct černá krev.

Do debaty se vmísí Sam.

— To všechno nic nebejt. To moje žena bejt tak černá, že když se uříznout, tak bejt domek plnej sazí —

Nezapomínejme!

1. týden v měsíci vychází „Trn“,
2. týden „Tramp“, 3. týden „Trn“ a 4. týden opět „Tramp“.

2. číslo „Trampa“ vyjde 6. dubna!

Osady kanoistické a trampské kluby a party:

Montáž obálky: Diviš.

Fotografie k montážím: Československá Metro-Goldwyn-Meyer.

melíšek:

Reminiscence na „orgie“.

(Nápěv: Líbám tě dnes naposledy...)

S bohem, dívko nespátřím tě více,
utíkám do lesů
před články „Expresu“.
Pro voly snad dobrá je to píče,
k osobní potřebě si „Expres“ ponesu.

Refrain.

Líbám tě dnes naposledy,
je to s námi hrozně bledý,
octneme se jistě
zítra ve „Večerním listě“.
Zmizím radši za horami,
mně ta blbost neomámí:
„Jak si Robin Hüd
ukous pohlavní úd.

Blbnout národ to se dneska může,
ptáček si švehoří,
nás to však nebolí,
ať si třeba tahaj lidi z kůže —
vždyť tohle všechno dělaj pro voly...

Refrain.

Buď my pozdě vstáváme —

nebo tady vedle brzo obědvají.

Naše soutěž.

Chceme mezi vás postupně rozdati nejmodernější tramskou výzbroj, jak pro trampy, tak kanoisty. Hledáme nejlepší tramský fór, písničku a fotografii. Pomozte nám a nebudete litovat!

Redakce t. l. vypisuje tuto první soutěž.

- I. Na nejlepší tramský fór (vtip, anekdotu neb kratší básničku).
- II. Na nejlepší fotografii (z kanoje, stanu nebo srubu).
- III. Na nejlepší tramskou, dosud nikde neotřístěnou písničku (s nápěvem i bez nápěvu).

I. Nejlepší vtip obdrží kompletní tramský oblek: kalhoty, košili, kedsy a americkou námořnickou čapku.

II. Nejlepší fotografie: Original kanadský „Lumberjackets“.

III. Nejlepší písnička: Gramofon.

Mezi padesát účastníků soutěže rozdělíme různé drobné tramské potřeby (nože, čapky a pod.), jakož i dvacet „Magazínů Trnu“.

K soutěži, jejíž výsledek bude oznámen ve 4. čísle našeho čtrnáctideníku, zasílejte veškeré příspěvky s označením „Soutěž“ na redakci t. l. a ke každému budiž připojen kupon z tohoto čísla. Příspěvky bez připojeného kuponu se do soutěže nezařazují! Ahoj!

Tramp jako estét čili existence sirky

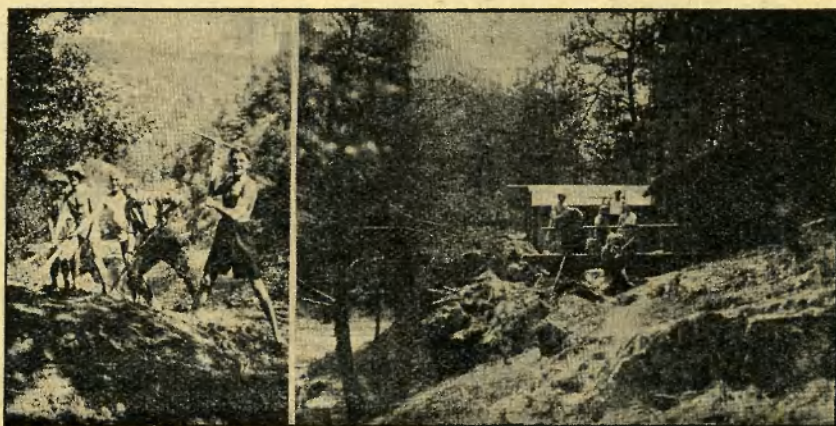
Josef Trojan.

Ono se sice řekne, že není vůbec estetické, to jest pro oko líbezné, když vám někdo uvaří čaj v kotlíku, v němž ještě docela dobře poznáš zbytky včerejších bramborů, a přikreje ho kloboukem, kterým by se omastila polévka pro deset mužů nebo (čtyři koně), ale to je jen ten první dojem. To si člověk teprve začne vážit takového rendlíku a líbí se mu, když už aspoň desetkrát spadl na kámen, táboráčky jej učoudily a uvařilo se v něm grogu, že bys ho sám ani za rok nevyopil. A o tom si možno pohovořit.

Nepatřím vůbec k těm lidem, kteří by zlášť toužili po stakilometrových túrách, spojených se slezáním nebezpečných hor a střílením po stádech vlků, ne, jsem člověk prostý, řekl bych takřka aklimatisovaný astrachán, který jen nedopatřením zabloudil taky „tam nahoru“ a prožil několik měsíců na cestě mezi Štěchovicemi a boudou, do níž se všech stran foukal vítr a v případě deště do ní zatékalo. Dneska už ta bouda nestojí a její krb, který měl svou poesii, ačkoliv nekřesťansky čadil, patří jenom vzpomínkám a pak mým kalhotám, které do dneska nezabavily se té vůně dobře vyuděné látky.

Nu a vidíte, stačil odstup necelého roku, aby se zjistilo, že ta špinavá stará umazaná bouda měla své estetické hodnoty, které marně člověk hledá po Praze a jejích lokálech. Ono mít čistý kvartýr, když ho kvartýrská pěkně vydrhne, nic není, ale když se člo-

Nejdříve se člověk nadře, — ale, zaplať pámbu, „letní redakce“ Trampa už stojí. (Telefon nemáme.)

věk podřel s takovým smřem, aby zameřl „podlahu“ zhotovenou nemotorně nějakým předchůdcem polen, a rozkopal celou studánku, aby konečně dostal ven tu zatracenou myš, co nám chodila na máslo, to byla teprve radost z čistoty a tady se teprve poznalo, jak relationní pojem čistota je. Co pak dneska — abych mluvil, jako stařec, kterému se nic dnešního nechce už líbit — to je toho, když do takový vybetonovaný boudy si přineseš z Prahy celý umyvadlo i s krémem Vunome a pastou Elida, to vlastně ani nepoznáš, že jsi v lesích u řeky a že se z tebe stal Nanuk, člověk primitivní. To jenom ta naše hloupá špinavá bouda s rozbitými postelemi (nic mi nevyčítejte, stejně už nestály za správkou), ve které scházelo skoro půl zadní stěny, ta dovedla poučit člověka do té míry, že si uvědomil, jaká je to dokonalost mít lžičku, která není zlomená, a hrnec čaje, ve kterém neplave ani kousek jehličí nebo slámy ze slavníku.

Civilisace v městě? Ale to vůbec nic není. Tady venku, v lesích teprve ji hmatáš a chbáš si takového neznámého pána, že vynalezl Primus, který sem za deštivého večera přinesl toulavý návštěvník a dopomohl ti tak k tomu, že jsi dal průchod své lenosti a spokojeně z hoření postele koukal, jak se snaží vlásníčkou otevřít konservu a z černé kávy vylovit několik hřebíků, které tam omylem spadly.

A tak já vám, kamarádi, tvrdím, že trampové jsou vlastně nejpěššími estéty a pak milovníky civilisace vůbec. On sice je estét v jádře člověk hrozně nudný, který se snaží, aby nic šeredného nemohlo urazit jeho jemnocit, ale my máme tu přednost, že nás nemůže urazit vůbec nic. Všechno je dokonale krásné, jen máš-li kus dřeva na oheň, něco do kotlíků a kamarád už pak přidá rum a cigarety.

A víte, pak je ještě něco, o čem by se vlastně nemělo mluvit, poněvadž to není hezké povídat o tak krásných věcech, víte, to je voda, nemyslím ta voda ve dne, kdepak, ale až se setmí a jen měsíc hází takové bledé šmouhy přes skály a lesy a ty se položíš na deky do dna lodičky a ať s tebou řeka točí, jak chce, jedeš a nevíš kam a chtěl bys řvát krásou nad tím vším a máš-li jen trochu kuráže, ať už tě přirozené anebo umělé získané na potlachu, tak skočíš na konec třeba v šatech rovnýma nohama do vody a nikdo ani neví, že sis po prvé uvědomil, co to ta voda je.

Ať mi nikdo nevyčítá, že chci psát programové články. Já jsem jenom chtěl říci, co mě ta tam nahoře naučilo: Já se naučil znova chápat věci a tam jsem si zase jako malé dítě uvědomil, že voda je voda, dřevo dřevo a oheň oheň.

Prosím vás, řeknete si r k a l Co to je tady v městě, kde za každým rohem na tebe číhá deset neforemných trafik? Ale venku — tam se hezky zaškrabeš za ušima, když se tak v deset hodin v noci dohrabeš do boudy a ani jeden ze shromáždění nemá sirky. A můžeš mít stovky cigaret a buřty a vajíčka a čaj, nemáš-li hochu, sirky, tak jsi křen a můžeš jít pěkně otráveně spát.

Existence sirky. Kdo by si na ni v Praze vzpomněl? A vidíte, to je hrozně krásné, že člověk si na konec řekne, že se může radovat z každé malé věci, která leží na dosah tvé ruky, jen najdeš-li si prostředí, které se k tomu hodí. My jsme vlastně v jádře lidí, kteří se nesmírně nudí. Jdi si dvakrát do biografu, jednou do divadla, třikrát do kavárny a to co zbývá z týdne i ze zbytků noci, pěnuj flámům a až se probudíš zmláceně v neděli odpoledne — budeš nadávat jako špaček a klít:

„Hergot, to je otrava, co budu dělat večer?“
Žádná knížka nebude dost dobrá a žádný lokál dostatečně zábavný. Natož abys se staral o sirku!

A vyjed si v sobotu ven a schválně zapomeň doma sirky! Počkej jak se budeš strachovat, až cestou z hospody, kde jsi se stavil na polívce a sirky přirozeně nekoupil, budeš škemrat na kamarádech, aby ti poskytli sirky a jak si budeš vážit toho hloupého balíčku dřevíček s červenou hlavičkou.

Na mou duši, začínám tloustnout, ale myslím, že přemohu svou lenost a jak slezou sněhy pojedou na-

horu — když pro nic, tak aspoň pro to, abych si zase začal vážit sirek. Abych se jim poklonil a shledal, že jsou velmi hezky vyřezány, obarveny a že se svou elegancí vyrovnají nejkrásnějšímu nábytku, i kdyby byl třeba vyroben v německém Bauhausu nebo v U. P. závodech.

A kdyby ještě dnes stála Sodoma a Gomorha a bydleli v ní aspoň čtyři trampové s dvěma balíčky sirek, já věřím, že by Bůh pro ně nezahubil města.

JOE-OVA

Irčan.

P
r
o
h
i
b
i
t
n
í
p
o
v
r
d
k
a

BEĐURA.

Jmenoval se Joe.

Rozvážně se na mě podíval, pomalu přemístil chuchvalec tabáku v ústech na druhou stranu, potom s veškerým klidem, jakého je schopen starý námořník, mně plíol těsně vedle špičky boty a pak pomalu řekl:

„Hm, jó, tak ty seš teda čechoslovák. Hm well. Já znám móoc dobře čechoslováky. Eh très bien. Taký sem se dvěma zažil jedno krásný dobrodružství. To se ti jednou — bylo to takle na konci léta — lavírujem na naší starý skořepině — menuje se „Dehtová Marketa vždy vítězná“ čili „Navzdory všem bouřím plujem“ aneb „Námořník vždy staťně v bouřích stál“ — hezký meno co? Řeknu ti ale, že sem stará mořská krysa, ale na lepší skořápce sem se vod tý doby ještě nelavíroval, na mou duši. Jó, tak abych pokračoval: „Tak se lavírujem se řáckým nákladem whisky, ginu, absintu a podobnejma pochutinama, co by novodobí piráti — pašeráci alkoholu do suchý Ameriky. Mužstvo se skládalo ze samejch zkušených mořskejch vlků. Všichni sme měli už několik cest kolem světa za sebou a všichni sme chtěli chlástat přemnoho — joho.“

Ta stará vyschlá mumie, dlouhej kapitán Mc Carty, mnul si už ruce při pomyslení na vohromnej zisk, kerej nás čeká při prodeji propašovanéjch lihovin — když v tom — hrom do toho — se na vobzoru objeví škuner těch všivejch prohibičníků. — 'S neviděl ten

fofr s jakým sme si to cajdali zpětně očetně zemský dávký. Bylo to ale marný.

S těžkým srcem votovírame kabinu jejíž vobsah nám vynese — o finanční ztrátě nemluvě — každému aspoň tři metry v Sing-Singu — ale co to — po kořalce ani stopy — jen po zemi se válej prázdný flašky a v zadu v rohu sou rozpalený dva ouplně neznámý chlapi a vožralý jak slůvy. Slepi pasażeri.

Prohibičníci vodtáhli s dlouhým nosem.

Hm, jó, ale měli ti chlapi spráonej průvan v chřtáně. Já sem sice stará mořská krysa — (při tom si Joe spokojeně odpliv) — a že dovedu chlastat přemnoho, johoho, ale todle byl vejkon před kerým sem uctivé smeknul. A vod tý doba mám čechoslováky moc rád. Možná, že je znaš dyž seš z Prahy — počkej mám tu jejich fotografie ten jeden se menuje... tady je to napsaný... A-a-a-an-áčik a ten druhej me-melišek — skočím mu do řeči...

No jo, Ančik a Melišek, dva statní borci, kteří nikdy na mezinárodním foru nás nezahanbí. Ančik a Melišek, to stačí.

Sportovní přehledka trampingu

Slípka.

Nepovažují samotný trampingu za vyslovený sport. Je to spíše příjemně ztrávený čas ve volné přírodě v činnostech primitivů. Určitější kontúr sportovních dostává se trampingu teprve tehdy, až je v něj pojata konkrétnější výchova těla, z níž je obvyčejně mylně pokládáno již spaní pod širým nebem. Tramp může tedy být zcela dobře trampem, aniž by měl vůbec se sportem něco společného.

Ovšem, jak je dnes trampingu prováděn, má mnoho pojítek se sportem v nejužším slova smyslu, ač právě vzájemný poměr obou může být odhadnut již při povrchním posuzování do hlavní dvou souvislostí. Ty budou naším thematem:

Nemám nejmenší chuti hrát si se slovíčky při tak reálném termínu jakým je „sport“, ale přeci vnucuje se dosti nalahavě otázka: sportovec-tramp nebo tramp-sportovec? Přísná logika by snad dovedla říci jednoduše něco o nadřazenosti a podřazenosti pojmů a domnívala by se, že není jasnější odpovědi. Avšak ještě jednou podtrhuji snad, což znamená, že nestaneme-li se středoškolskými profesory šedivé filosofické propedeutiky, můžeme si na svůj problém zajít jinou cestou.

Pozorujeme ty mladé muže v „pumpkách“, „kedskách“ a flanelových košilích, jak spěchají v sobotu odpoleadne na nádraží. Na zádech vedle tlumoku houpají se hnědé boxerské rukavice; patří k jejich standartnímu výzbroji právě tak jako banjo neb foukací harmonika. Navštívíme-li tyto moderní tuláky u jejich chat, uvidíme, že se nezaměstnávají

jen opékáním vuřtů na rožni, ale i padlovaním v kanoe, plováním všemi možnými styly, kombinacemi woley-balu a tlúčením improvizovaného punschingballu. Tramp nevyjel do přírody bouřit žluč nejbližšímu hajnému, nýbrž utábořil se na kraji lesa u prudčící vody, aby volně, bez ohledů časových i methodických se věnoval sportům, při nejmenším tak přirozeným jakou je jeho snaha po trochu čistého vzduchu. V jeho počínání spočívá hodně bez programovosti, což jistě předností není, ale nutno tento defekt přehlédnouti, neboť máme před sebou trampa-sportovce. Provozování sportu, jak je máme do roztřídění do určitých disciplin podle věcného, technického i fyziologického klíče, je pro něho věci podřadnou, neboť i v tom udržuje si „tuláckou“ volnost, vyhovuje jen svým okamžitým labužnickým choutkám. Krátce řečeno: části sportovních oborů staly se jednou z výplní volného času přeletavých zájmů trampa.

Jinak je tomu tam, kde trampingu je určen za součást a sice pomocnou součást výcviků sportovních. Předem nutno upozorniti, že u nás tento zjev takřka vůbec nenajdeme, (slabý náběh k tomu mají státní lehkootletické kursy v Nymburce). Za to v jiných zemích (na př. Anglii, Švédsku) patří obrácený postup, než jak byl vykládán v předcházejícím odstavci, k vžitým formám sportovní výchovy (organisované). V letních měsících jsou v bývalých vojenských tábořích shromažďování sportovci k svébytnému životu v přírodě a k sportovnímu výcviku všech oborů. Není to nic jiného než trampingu s přesným sportovním programem. Sportovec stává se alespoň na chvíli trampem, aby byl dokonalým sportovcem. Kdežto u nás sportovec trampuje nanejvýš z osobního zájmu, jinde, jak patrně, je sportovec-tramp ověřen oficiálně.

A dovedete si představit, jak je krásný život v takové osadě v lumě severské přírody snad o trochu drsnější, za to však jasnější a klidné jako boží oko. Více než sto sportovců rozbíhá se denně pod vedením instruktora za trainingem svého speciálního oboru, aby po methodickém výcviku sešli se při sportovní hře a konečně k večeru ve zpěvném, hovorném, i musikálním kroužku, milém a útulném, pravém trampském. A severské noci rozklenuté nad takovou osadou, prosvícené měsícem jsou stejně vlahé jako u nás v „Proudech“ nebo na „Libřici“....

Krásné chvíle ztrávené na březích řek, v kanoe, u chaty neb u stanu, budou jednou nejhvězdičkovou vzpomínkou vašeho mládí a rádi vždy sáhnete po obrázku, který vám je připomene.
Dokonalý fotoaparát jej vykreslí přesněji a dokonaleji než nejumělejší pero, fotografie vám ilustruje minulý život.

**FOTO APARÁTY
POTŘEBY**

**ČERMAK
A
PŮP**

MYSLÍKOVA 25. TEL. 45164

Kamarádi, děvče, cesta k osadě, chata, les, peřeje, kanoe, tábořiště, stan — sta a sta jiných krásných věcí, to vše si zaslouhuje zvěčnění aparátem!

AŽ budete doplňovat svou jarní výzbroj nezapomeňte na fotoaparát

Co nás zajímá

- **TRAMPING-CLUB WESTEND.** Z podnětu osadníků v „Údolí Hadrů“, utvořen byl minulého měsíce „Tramping-club Westend“, který má sdružovat osadníky usazené na obou březích Berounky. Na čteně navštívené valné hromadě klubu přijaty byly stanovny a usneseno uspořádati v rámci klubu lyžařské závody v „Údolí Hadrů“, na Brdech, které se konaly minulý měsíc tamtéž za poměrně velké návštěvy. Schůzky členů klubu konají se každý čtvrtek v restauraci „U čísla 1“ na Smíchově. Hosté vítáni.

-rč-

- **OSADA MIDAS** hlásí na velikonoční sobotu velkou slavnost na oslavu slunovratu a současně tři boudy z téže osady oznamují potlachy. No pozdrav pámbu!

- **OSADA UTAH** oznámí v příštím čísle zahájení pořádání svých oblíbených tanečních večerů.

- **V KRALÍČÍM ÚDOLÍ** mají chlapeční náladu zřejmě sentimentální. Běhajíce do kolečka dokola (kolo, kolo mlýnský) snivě se dívají pannám do očí a něžně zpívají „Jáááááro je tááááády“.

- **V ÚDOLÍ HADRŮ** oslavovalo třetí chlapečův tudle narozeniny (měli je v týž den) — o výsledcích raději pomlčím, protože nechceme předhlonit Stříbrný Večerník.

- **SPOJENÉ OSADY ÚDOLÍ DĚSU** žijí ve znamení příprav k jarním lekoathletickým závodům. Do toho by mně konečně nic nebylo, ale musím odsoudit jejich trenera, který je na ubohé hochy příliš přísný. Ani kouřit jim nedovolí (neřku-li něco jiného). A mimo toho je to sprosták, říkejte si co chcete. Představte si, ale ne — pomyslete si — no zkrátka, von vám mně tudle slápnul — je to ale kus sprostáka — na ruku a povídá: „Promiň, já myslel, že sou to klobásy.“

- **NOVÉ TRAMPSKÉ PÍSNĚ.** Nakladatelství „Accord“ vydá v dubnu svazek nových trampských písní, v počtu 20, z nichž polovina s nápěvem, za cenu Kč 4.50.

- **POZOR NA VELKOU VODU!** Nebojte se, vodáci, že vám chci snad zrazovat první velkou vodu, kterou sjedete od Záhoří. Kdepak. Víím, že by to bylo marné. Každý kanoista má už tu svou „Lusitanií“ připravenou a jakmile jen trochu slezou leď, tak ho nikdo neudrží. Víím, ale také, že letos to bude mnohem horší než loni a že se vás také dobře polovina vykoupe. Proto žádám všechny kamarády po obou březích Vltavy, aby se připravili na tahání „ztroskotanců“ a připravili si lana, poněvadž letos budou „mokří“ „suché“ potřebovat. To ovšem neznamená, aby se každý vrtil do Proudů za každým uplaveným pádlem. Zbytečně nezhazujte životy, proudy jsou

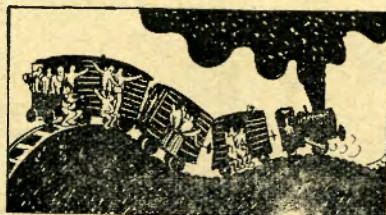
zrádné i za normálního stavu vody! Do vody vstupte jen připoutáni ku břehu lanem. Kde jsou v boudách záchranné pasy, připravte je na nejnvhodnějším místě na břehu. Po dobu velké vody udržujte na březích hlídky a nevynechejte jediné příležitosti, kdy můžete Vltavě vyrvat život kamaráda.

- **KRADLO SE VESELE.** Mnozí kamarádi, vrátivši se po dlouhé zimní přestávce do osady, byli „mile“ překvapeni „vzorným“ pořádkem ve svých chatách. Zámky vytrhány, dveře rozštípany a uvnitř ukradeno, co se dalo. Zajímavé při všech krádežích v trampských chatách je, že pachatelé nespokojí se pouhou krádeží, nýbrž že vždy zničí věci, které se jim nehodí, nebo které nemohou odnést. Zkušenosti z minulých let nás poučili, takže nikdo nenechá v chatě přes zimu nic cenného. Vztek zbytečně se namáhajících zlodějí vybijí se potom na rozbíjení oken a pod. Zorganizujte přes týden hlídka službu. Budou nyní dovolené a vykřadači chat jsou stále drzejší a dopadnete-li někoho, neobtěžujte s tím četnictvo. — To se dá vyříditi mezi sebou.

- **NEBEZPEČNÉ VYHROŽOVÁNÍ.** Vedle u stolu p. red „Trmu“, Ančík, neustále vyhrožuje, že začne na jaře trampovat. Že hodlá svoje hrozby splnit je jisté, neboť se již celé dny učí hlasitě trampské písničky, nic neudbaje utrpení svých bližních. V celé „Tribuně“ učinili již vítané bezpečnostní opatření zakoupením chráničtek na uši, zbylých v obchodě ještě z nedávné doby ležící.

Dva pekusy o trampský román. J. J. Paulík, Arizona (Aventinum Kč 25.—) a L. Dymeš, Osada Westend.

Paulíkova Arizona, mající hrdý podtitul „První trampský román“, je vším možným, jen ne trampským románem. Je to lyrický román — a nutno přiznati: dobrý román — v němž by se však mohlo nazvati trampským nejvýše ovzduší, rámec, v němž se děj pohybuje. Tím ovšem nechci jej nijak zlehčit, neboť je to knížka jinak velmi roztomilá, připomínající někdejší pokusy o kolektivní román, a již není nijak na škodu určitý nádech melancholie; melancholie, nepřekračující však nikdy meze laciné, sentimentální banálnosti.

BEČURA.

Tichý dech romantiky stírá se tu s momenty psychologickými, pasáže lyrické (lyrika převládá) s epickými a vše to dokonale prolíná a spojuje zajímavá a pozoruhodná Pavlíkova logika; logika tím zajímavější, že klad celé knížky spočívá v subjektivnosti a osobních dojmech a citech autora.

Dymešův román „Osada Westend“ vycházel před krátkým časem v „Rudém Večerníku“. (Při této příležitosti nutno vzpomenout — a bylo by nevědekem, kdybychom zapomněli — že v době, kdy tramping a trampové byli nejvíce napadáni [za vedení Stříbrného listu blahé paměti], bylo to „Rudé Právo“, které **jediné** se postavilo za nás!)

O Dymešově románě, bohužel, nelze říci mnoho dobrého. Je z něj zřejmo, že Dymeš neprobral se dosud ze svého chorobného stavu, že dosud trpí nemocí, kterou bych nazval egocentrismem..

Také přebytek a nekonečnost citátů trampských písniček, činící z něj antologii trampské poesie — mnoho románu nepřidá — či má to ospravedlňovat titul „trampský román“?

*

Celkem: myslím, že o trampech a trampingu lze napsat povídku, feuilleton, článek, úvahu a cokoliv — ale román? Irčan

Trampský oznamovatel

(Inseráty se přijímají do této rubriky v adm. t. l. Slovo Kč 1.—, nejméně 10 slov. Za tučně vytištěné slovo poplatek dvojnásobný.)

Motorový house-boat přijme na palubu kamaráda-harmonikáře. Nabídky pod zn. „Vlastní nástroj“ do adm. t. l.

Canoe zánovní levně prodám, aneb případně doplatím na výměnu za house-boat. Zn. „Levně“ do adm. t. l.

Dívko, v naší chatě za horami je smutno. Napište nám některá pod znač. „Dlouhá Míle“ do adm. t. l.

Ne, že bych neuměl vařit, ale nabízím svůj sporáček v malé chatě ke kuchařským pokusům hezké trampky. Nab. p. zn. „Osadní hajný“ do adm. t. l.

Prodám orig. kanadské boty polovysoké zachovalé. Nabídky do adm. t. l. pod zn. „Výhodně“.

Chatu ve Svatojánských proudech prodám. Nabídky pod zn. „2000“ do adm. t. l.

Kamarádi, kluci, holky a trampové vůbec!

**Vše pro
trampy
vodní i
pozemní,
lovce,
kanoisty,
moto-
cyklisty
a
sportovce
vůbec.**

Zase budou se vesele šlapati cestičky k osadám, kanoje se položí do chladné vody, čepičky stanou pokrýjí zelené břehy řek a k tomu všemu budete něco potřebovat. - Prohlédněte si ještě dnes vaše šatny, lodní garáže a my vám trochu pomůžeme.

Tedy:

**kanoje, dobrá
a co do něho?**

Nepromokavé vodní pytle s patentní uzávěrkou, americké nepromokavé vaky, polštáře, americká vědra, vlajky, německý neb americký tmel na spravování lodi, nepromokavé obleky a pláště, námořnické čepičky a obleky, sportovní trička atd.

zkrátka vše

**co vodní tramp a kanoista
potřebuje.**

**A co na tramp, do lesa, k táboru,
do chaty a pod stan?**

Kanadské nože (od Kč 27) s koženou pochvou, původní kanadské sweatry se šálovým límcem, originál kanadské „Lumberjackets“, americké armádní košile, originál kanadské svetrové košile, americké koupací obleky, torny, sportovní sekery, chlebníky, skládací postele, americké armádní přibory, odznaky, originál americká sportovní obuv „Hood“ atd.

*Proto nás navštivte
a vyžádejte si zdarma po-
drobný ilustrovaný ceník.*

**Je ve vašem zájmu, aby jste si
zapamatovali tuto adresu:**

American Sporting

**S
t
o
r
e**

J. Horn, Praha II.

Žitná ul. 8. Palác YWCA.

Telefon 42445.